

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Buza Orsolya ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Kléber István ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2014. február 26. napján kelt 40.P.22.216/2013/23. számú ítélete ellen az alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az alperes, ... a ...-i parlamenti felszólalásában, az ... -i „...” című műsorában adott interjújában, valamint a ...-án megtartott sajtótájékoztatón annak valótlan állításával, hogy a felperes, felperes neve ... polgármester a rezsicsökkentésre hivatkozással a szolgáltatókat a melegvíz-szolgáltatás elzárására biztatta, megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezi az alperest, hogy 8 napon belül a Magyar Nemzet és a Népszava című országos napilapokban saját költségén tegye közzé az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését.

Az alperes által a Magyar Állam javára fizetendő kereseti illeték összegét 36.000 (harminchatezer) forintba felemeli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a

- ...-i parlamenti felszólalásában, miszerint „felperes neve megtámadta a saját városának lakóit, hiszen arra biztatta a rezsicsökkentésre való hivatkozással a szolgáltatót, hogy zárják el a vizet több órára, több ezer ember ... nem kapott melegvíz-szolgáltatást.”

- Az ... televíziós csatorna ...-i „...” című műsorában adott interjújában tett azon kijelentésével, hogy: „felperes neve (felperes címe) ... polgármester, és amit mondott az önmagáért beszél, ...majd ott eljátszották ezt a nagyhalált, hogy a rezsicsökkentés következtében nem lesz vize az embereknek. Ott 15.000 ember maradt melegvíz-szolgáltatás nélkül... és ráadásul evvel biztatja a többi

szolgáltatót, hogy ugyanezt tegyék meg."

- A ...-i sajtótájékoztatón tett azon kijelentésével, hogy: „felperes neve, az ... polgármestere arra biztatta a szolgáltatókat, hogy a rezsicsökkentésre hivatkozással nyugodtan zárják el a melegvíz-szolgáltatást."

Kötelezte az alperest, hogy 8 napon belül saját költségén tegye közzé a Magyar Nemzet és a Népszava elnevezésű országos napilapban azon közleményt, hogy:

„Valótlanul állította azon tényt ... országgyűlési képviselő, a rezsicsökkentést ellenőrző munkacsoport vezetője, hogy felperes neve, ... Polgármestere a rezsicsökkentésre hivatkozással arra biztatta a szolgáltatókat, hogy zárják el a melegvíz-szolgáltatást, illetve azt is, hogy emiatt nem volt melegvíz ellátás ... 2013. április 20-21. napján. Valótlanul állította ... országgyűlési képviselő, a rezsicsökkentést ellenőrző munkacsoport vezetője azt, hogy felperes neve, ... Polgármestere bármilyen módon biztatta a szolgáltatót a melegvíz ellátás korlátozására, továbbá, hogy a szolgáltatás 2013. április 20-21-i korlátozása felperes neve ... Polgármestere magatartásával, nyilatkozatával összefüggésben volt."

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 500.000 forint tőkét és ezen összeg után 2013. április 24. napjától 2013. július 31. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű, 2013. augusztus 1. napjától pedig a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező kamatot, valamint 80.000 forint + 6.750 forint áfa, mindösszesen 86.750 forint ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Főigazgatósága külön felhívására 30.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

A felperes keresetét a régi Ptk. 75. § (1) bekezdésében, a 78. § (1), (2) bekezdésében foglalt szabályokra figyelemmel bírálta el.

Rögzítette, hogy a felperes közszereplő, 2006. év óta ... polgármestere. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által kifogásolt három kijelentés nem egyszerűen az alperes politikai véleményét tartalmazza, hanem olyan konkrét tényállításokat fogalmaz meg, mely szerint a felperes saját városának lakóit támadta meg, hogy maga biztatta a ...-t, mint szolgáltatót a melegvíz elzárására, illetve más szolgáltatókat is arra buzdított, hogy a rezsicsökkentésre hivatkozással nyugodtan zárják el a melegvíz-szolgáltatást. Mindez azt a jelentéstartalmat hordozza, hogy a polgármester felperes saját politikai érdekeinek érvényre juttatása miatt riadalomnak, kényelmetlenségnek tette ki a város távhőszolgáltatással érintett nagy számú lakosságát. Az alperes kijelentései az átlagolvasó és a hallgatóság számára nem voltak félreértelmezhetők. A sajtótájékoztatón elhangzott „úgy vélte" szófordulat - a szöveg egészére figyelemmel - nem változtatott a közlések tényállítás jellegén.

A szórólapon szereplő szöveg tartalmának vizsgálatát követően megállapította, hogy az röviden, lényegre törően jeleníti meg a melegvíz korlátozás okait, nem ad alapot arra, hogy az alperes a felperes szájába adja a rezsicsökkentést támadó nyilatkozatot. Ezen okok között nem szerepel a kormányzat rezsicsökkentő politikája, hanem kizárólag a kötelezően alkalmazandó termelői távhő árának alacsony voltából származó szolgáltatói veszteséget jelöli meg a kialakult helyzetet előidéző okként.

(tanú1), (tanú2), (tanú3), (tanú4) és (tanú5) tanúk vallomásának értékelése alapján azt látta megállapíthatónak, hogy az alperes a sérelmezett kijelentéseket nem kellően felderített körülményekre hivatkozással tette meg. A személyes meghallgatás, valamint **(tanú5)** tanú vallomása alapján nem lehetett meghatározni azt, hogy pontosan milyen módon járt utána az alperes a ... melegvíz korlátozás okainak, azaz milyen információkra alapította a sérelmezett tényállításait.

Mindezek alapján a felperesre vonatkozó közléseket valótlan tényállításoknak találta és a Ptk. 84. §

(1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértést megállapította. A Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja szerint határozott az elégtételadás körében, a felperes kérelmével egyezően.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjára alapított nem vagyoni kártérítés iránti igényt, figyelemmel a Ptk. 355. § (4) bekezdésében foglaltakra, ugyancsak megalapozottnak ítélte. A jogsértés súlyára, a felperesi polgármester közismertségére tekintettel nem találta eltúlzottnak a kért 500.000 forintos összeget. A kamatfizetési kötelezettség tárgyában a Ptk. 360. § és a 301. § (1) bekezdése alapján határozott.

A perköltségviselés körében a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint döntött.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

A keresetet mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatta, egyben kérte perbeli nyilatkozatainak figyelembevételét.

Álláspontja szerint nem valósulhatott meg részéről jogsértés, miután a véleményét közölte, ekként a személyiségi jogsértés tényállási eleme, a tényállítás megtétele hiányzik.

Hivatkozott arra, hogy a véleménynyilvánítási szabadság kiemelten védett értéktartalmából következik a közszereplők személyiségi jogainak alacsonyabb védettsége. Mindkét fél politikai közszereplő, ekként élesebb kritikákat kötelesek elviselni. Közlése nem lépte át a szabad véleménynyilvánítás határait, a véleményformálásra utal a „szerintem” és az „úgy vélte” kifejezések használata is. Megítélése szerint az általa megfogalmazottak nem voltak alkalmasak arra, hogy az olvasókban téves képzetet keltsenek és megrendítsék a felperes személyébe vetett közbizalmat. Vitatta, hogy a felperest bármilyen kár érte volna a kijelentésekkel összefüggésben, hiszen a felperes jelenleg is polgármester, az esetet követő választásokon nagy fölénnyel nyert.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

Az alperes fellebbezése alaptalan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában foglaltakkal túlnyomó részben egyetértett. Az elsőfokú bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket helyesen ismertette, arra a másodfokú bíróság csupán visszaüt.

A Fővárosi Ítéltábla a keresetet és a jogvita lényegét értékelve ugyanakkor arra mutat rá, hogy az első fokon eljáró bíróság indokolatlanul emelte be teljes egészében határozatának rendelkező részébe a keresetlevélben idézett közléseket, amelyek lényegében ugyanazt a mondanivalót tartalmazták, miszerint a felperes a rezsicsökkentésre hivatkozással arra biztatta a szolgáltatókat, hogy a melegvíz-szolgáltatást zárják el. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a meggyőződésre, hogy a közlés lényegi tartalma valótlannak bizonyult és az a jóhírnév megsértésére alkalmas. A további, az elsőfokú bíróság által jogsértőnek ítélt megállapítások, miszerint „amit mondott az önmagáért beszél”, „...majd ott eljátszották ezt a nagyhalált, hogy a rezsicsökkentés következtében nem lesz vize az embereknek”, „ráadásul evvel biztatja a többi szolgáltatót, hogy ugyanezt tegyék meg” olyan véleménynyilvánításnak minősül, amely jóhírnévsértést nem alapoz meg. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a jogsértőnek nem minősülő, „több ezer ember ... nem kapott melegvíz-szolgáltatást”, „ott 15.000 ember maradt melegvíz-szolgáltatás nélkül” közléseket és a véleménynyilvánításként értékelhető nyilatkozatokat mellőzte. Az így megállapított jogsértési körhöz, annak jellegéhez igazodva rendelte el a kérelemben megjelölt napilapokban a határozat

rendelkező részének közzétételével az elégtételadást, a felek nevének feltüntetése mellett.

A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában osztotta az első fokon eljáró bíróság álláspontját. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a jogvita politikai ellenfelek közötti megnyilvánulásokat érintett, azonban az köztudomású tényként értékelhető, illetőleg a tanúvallomások is alátámasztották azt, hogy a jogsértőnek bizonyult alperesi közlések következtében felperes magyarázkodásra szorult, ezért a hasonló ügyekben alkalmazott nem vagyoni kártérítés összegét alapul véve a felperes által kért összeget eltúlzottnak nem találta.

Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság határozatának részbeli megváltoztatására a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy jóhírnévsértés megállapítása esetén minden esetben a határozat rendelkező részében kell megjelölni azt, hogy konkrétan mely magatartás valósította meg a megállapított jogsértést, amely a felülvizsgált ítélet rendelkező részéből kimaradt. A felperes a keresetében foglaltak szerint valótlan tényállítás okán kérte az objektív és a szubjektív jogkövetkezmények alkalmazását. A határozat indokolásából kitűnik az, hogy az elsőfokú bíróság ennek megfelelően tette meg megállapításait, hozta meg érdemi döntését, ezen álláspontja az elégtételadásra vonatkozó rendelkezésből vált egyértelművé. Mindemellett ezt szükséges a jogsértés megállapításával egyidejűleg a Ptk. 78. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően rögzíteni, ezt a Fővárosi Ítéltábla a határozatának rendelkező részében foglaltak szerint pótolta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy helytelenül került sor az állam javára fizetendő kereseti illeték összegének meghatározására. Az Itv. 39. § (1) bekezdése és a (3) bekezdés b) pontja alapján megállapított 600.000 forint pertárgyérték után a 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján számított hat százalék mértékű illeték 36.000 forintot tesz ki, melyet az állam előlegezett és azt a pereszes alperes köteles viselni.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ekként a felperes fellebbezési költségének viselésére köteles, melyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján állapított meg. Ugyancsak viseli az előlegezett fellebbezési illetéket, melynek megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. február 2.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadvány hitelül:

tisztviselő